

In gnale bodo nov zveč bolj veselo,
 Ko roshe, kadar mine sima huda,
 In Ipet pomlád raklada svoje zhuda,
 Rasipa po drevesih zvétje belo,
 In tóplo fonze vabi vun zhebélo,
 Pastír v planínah sarje ne samuda,

V germóse

Vefélje preleti

Ah, véem, de niso

Deb' te ne rassh

Od straha v perstu

O, naj faj milost tvoja

Ki vnéti od ljubeshni,

Pev'z nóve ti zveclize o

MAGISTRALE.

1. Pev'z nóve ti zveclize o ven'z povije,
 Ran mojih bo spominj in tvoje hvale,
 Iméle ose so o serzi svoje kale
 Mokro-zvetezhe rosh'ze poesije.
 Is krajov niso, ki o njih fonze sije,
 Zesirov sape niso jih pihljále,
 Obdájale so oterjene jih skale,
 Vihárjov jesnih mersle domazhije.
 Isdihleji, solse so jih redile,
 Jim mozh so dale rasti neveselo,
 Ur jih meglénih so morile síle.
 Lej! lore, je bledó njih zvétje véto,
 Jim is ozhi ti pošljí sharke míle,
 In gnale bodo nov zveč bolj veselo.

Dr. Preshern.

2. Ni snál molítve shlátnih tórdé gláve,
 Kio té sazhitik v kateri poje hvála
 Se nje, ki mati bashja je postála,
 Kar snál, je véedno móllil smíslí pravé.
 Kio snebil duh se trúpla je lashave.
 Legenda pravi, de je roska sula
 In je govíga serza shas grob pognála
 In napišam sláttih zherk: .. Marija, osv.
 Odsora, de se nagne dan k vezheri
 Glási vanozhi
 De tebi, Ber nobeni Eve hzhperi,
 De príd, ko vgašnila smert mozh plenena,
 I serza je strafil vértiz ne sameri,
 Ki zherke nosi tvojíga iména.

Sanjalo se mi je, de v pr
 Obá sva frezhna bla bla
 Minúla bla shivlénja pód
 Kjer me odtebe lozh'jo zha ji
 Sedela s lavro ti si se será mláje,
 Pred vama bla jedu neónajnih prátka
 Med vama bla je govoriza sladka,
 Kakó flocela kítéra je od vaji.
 In tam na téhtniz spétja shihela
 Petrarkam djala sva fonze svoje
 Vstálo sva shivlénja je sícléla:
 Perojala, zprednosti sva nje in troje
 Náh spójim pepnam, in shivdela
 Kjegova ni bla nish' odshledje moje.

3. Ni majhina bla Togenburgar, méra
 Terplénja tvojíga, moje ga premága:
 Nasadnje omezhi se tvojá drága,
 In ohno zéclize vsjak dan t'od pera.
 Od sora frezhen upajh do oerhéra,
 De bo vid'ozha nje podoba blága,
 In ko ti shé pertezhe smertna frága,
 Se spie saupliv k nji pogléd oséca.
 Vnebíh nje ozhi jest vídít ménim,
 Kadare predersno m van je se osréti,
 Dva jésna shéruba s mézham ognjénim,
 Deb' ne rasshálil je v segnim trespéti,
 Dejshim jest revesh pred poglédam njenim,
 Nben mi sharh o shivlénja nozh ne svéti

4. Ni, ki vam je ljudesni tiranija
 Nesnana bolj, ho so studenzi mila,
 Ni, ki jamó vesté kaj pojodála
 Nesó, kaj kúpe, polje, kaj kupzhija.
 Is val se marfihteri glávo vbija
 Al pojem réš, bras upanja plazhila
 Solóvi, de bi se ne omozhila
 Labudova s pers mojih melor
 Dovéste vi mi slepi mad
 Al trúdjó sa dobízhel
 V sméricki se z
 Dal v hujshí p
 Takóž ter
 Kogá